

kjendt, at en Dampmuddermaskines Anskaffelse vilde være til største Gavn, at yttre nogle Ord derom. — Jeg har i længere Tid havt Leilighed til at blive meget nøie bekendt med, hvilken stor Trang der høves i flere Kjøbstæder til bedre Opvudrings-Redskaber end dem, der nu findes. Jeg troer ikke, at det vil være muligt paa nogen Maade at skaffe saadanne Redskaber tilstede, hvorved Havnene i Kjøbstæderne kunne tilbørlig opvudres, uden et saadant Redskab og navnlig en Dampmuddermaskine anskaffes for Statens Regning (Hør!). Jeg troer, at det Synspunkt, hvorfra den ærede Ordfører er gaaet ud, nærmest refererer sig til Forholde her i Kjøbenhavn (C. S. Hansen: Ja!); der kan her være Tale om ved Licitation at faae Opvudring udført, men saa faaer man ikke en Dampmuddermaskine, som kunde være til Nytte for hele Landet, (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!) det er ikke i en enkelt Kjøbstad, at dette Gavn er føleligt, det er i en Kjøbstad mere føleligt end i en anden — men næsten i alle Kjøbstæder, hvor Skibsfart og Handel ere af nogen Betydning, behøves der bedre Opvudringsredskaber, end man hidtil har havt. Det er temmelig vist, at naar man først havde anskaffet en Dampmuddermaskine for Statens Regning, vilde der fra mange Steder indkomme Begjæringer om at faae den til Afbenyttelse mod en vis Betaling, hvilket altsaa vilde bidrage til, at Indkjøbsprisen blev mindre byrdefuld for Statskassen. Men naar man nu fra det ene Aar til det andet vil udsætte dette i Haab om ved Licitation mulig at kunne bringe det til et andet Resultat, navnlig for Hovedstadens Vedkommende, saa tabes altid mere og mere Udsigten til at komme i Besiddelse af dette Gode, hvorpaa man i saamange Aar har gjort Regning. Man har maastee i de sidste Aar, da Statskassen har havt særdeles store Byrder at bære, maattet give Tid, man har maattet give Tid med saa mange andre Ting, fordi man indsaae, at Statskassen umulig kunde bære Alting paa eengang; men dette er et Anliggende, som er af særdeles Vigtighed for mange Kjøbstæder, og hvoraf Industriens Opvoxing og Handelens Fremadskriden for en stor

Deel er afhængig (Hør!). Jeg vil derfor indstændig lægge det ærede Thing paa Hjerte, ikke at udflyde denne Sag i en uvis Fremtid, af Hensyn, som dog sandsynligviis ikke kunne gjøre sig saaledes gjeldende, at Summen jo dog tilsidst blev overtaget af Statskassen; der er nemlig ingen Udsigt til, at Statskassen, medmindre man reent vil bortsee fra Kjøbstædernes Læve, skulde blive fri for at bære denne Sum, thi selv om man ved Licitation kunde hjælpe sig igjennem her i Kjøbenhavn, vilde man dog ikke kunne afhjælpe den Trang, som andre Stæder her i Landet føles til en saadan Dampmuddermaskine, og derfor troer jeg ikke, at en Udsættelse af denne Sags endelige Afgjørelse vilde være tilraadelig, hvorfor jeg, som sagt, meget maa anbefale Thinget iaar at bevilge det Beløb, hvorpaa der af Ministeriet allerede iffor blev andraget.

C. S. Hansen: Jeg havde forlangt Ordet, førend den ærede Justitsminister fik det, for netop at udtale mig i samme Retning. Da denne Sag var for under den forrige Sæstion, gjorde jeg de samme Anskuelser gjældende, saavidt mine Evner formaade, som den ærede Justitsminister nu har udtalt, og det har igjen i Aar gjort mig ondt at høre den ærede Ordfører, som det forekommer mig, fornemlig at forsvare Kjøbenhavns Interessse (Hør!). I den Commune, hvor jeg i mange Aar har boet, have vi dybt følt Trangen til en sliq Muddermaskine, vi have med Harmemaattet see paa Penge, Staten har spildt paa det Muddervæsen, vi der have, ligesom ogsaa Handelen har maattet staae meget tilbage paa Grund af, at den lange Canal er i en meget usarbar Stand. Iffor blev, som af den høitærede Justitsminister er udtalt, Afgjørelsen af dette Punkt opsat til iaar, paa Grund af de mange Byrder, Staten maatte bære; det forekommer mig dog nu, som om vi have lysere Udsigter til næste Aar, og jeg skulde derfor meget beklage, om man ikke vilde bevilge denne Sum, som ikke alene vil være nyttig for Kjøbenhavn, men hvoraf mange Provindsstæder vilge faae Gavn (Tscherning: Om ti Aar!).